Downloaded from UvA-DARE, the institutional repository of the University of Amsterdam (UvA)
http://dare.uva.nl/document/200633

File ID	200633
Filename	Samenvatting (Summary in Dutch)

SOURCE (OR PART OF THE FOLLOWING SOURCE):

Type	Dissertation
Title	The politics of entry
Author	M.W. Vorage
Faculty	Faculty of Economics and Business
Year	2011
Pages	xi, 148
ISBN	978 90 3610 223 0

FULL BIBLIOGRAPHIC DETAILS:
http://dare.uva.nl/record/363477

Copyright

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other then for strictly personal, individual use.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (http://dare.uva.nl)

Samenvatting (Summary in Dutch)

Politieke markttoetreding

Wie wat produceert en verkoopt is van belang. Het bepaalt hoe hoog productie is, prijzen liggen en winsten zijn. Het bepaalt dus hoeveel we ons allemaal kunnen veroorloven. Het aantal ondernemers en hun identiteit wordt politiek bepaald met behulp van licensies, subsidies of door het beinvloeden van leenvoorwaarden. Dit stuurvermogen plaatst politici centraal in strijd om exclusieve markttoegang en de bijbehorende winsten. Door middel van hogere toetredingsbarrières verlagen politici productie en aanbod, resulterend in hogere prijzen en marges. Ondernemers vormen belangengroepen om gezamelijk te ijveren voor exclusieve en beperkte markttoegang. Een deel van de winst wordt gebruikt om politici te verleiden barrières op te werpen ondanks de nadelige effecten van hogere prijzen voor consumenten. De ontvankelijkheid van politici ten overstaande van het geld van belangengroepen wordt begrensd door het democratisch gehalte van het betreffende systeem. Hoe vrijer verkiezingen en media zijn des te groter de waarde die politici hechten aan hogere sociale welvaart. De drie artikelen in dit proefschrift maken gebruik van eenzelfde speltheoretisch kader maar belichten allen een verschillende kant van de politieke invloed op markttoetreding. Het eerste artikel beschrijft de verschillende vorming van belangengroepen als regels al dan niet gehandhaafd worden. Bij omkoping bepalen politici direct de identiteit van toetreders terwijl lobbyen voor gehandhaafde regels alleen langs ondernemers' eigenschappen toetreding beïnvloed [1]. In tegenstelling tot omkoping kan daarom bij lobbyen de ene groep de andere uitsluiten terwijl omgekeerd onmogelijk is. Dit verschil heeft grote gevolgen op de vorming van zo sterk mogelijke belangengroepen. Het tweede artikel onderzoekt de politieke keuze voor staats- of privaat eigendom van banken. Om een lening te bemachtigen lobbyen ondernemers voor staatsleningen of een bankhandvest om zo een banks leenbeleid te

[1] Denk bijvoorbeeld aan de invloed van financiele regels op het benodigde onderpand

controleren. Om hun inkomsten te maximaliseren kiezen politici voor staatsbanken als het lands democratisch gehalte beperkt is. De lagere operationele efficiëntie van staatsbanken leidt tot privatisering bij stijgende democratische vrijheid. Deze transitie resulteert in een hoger risicoprofiel, omdat private bankeigenaren de negatieve externatileiten van een bankencrisis niet in beschouwing nemen. Om het risico in private banken in een sterke democratie te verminderen, vragen politici lagere bijdragen van ondernemers die desgevolgd meer belang bij stabiliteit hebben. Een dataanalyse bevestigt de voorspelde eigendomsstructuur en risicohouding van banken voor verschillende niveaus van democratische controle. Het laatste artikel bekijkt een samenleving met een gesegmenteerde bevolking waarin politici hun bevolkingsgroep bij markttoetreding proberen voor te trekken. Het is interessant om te ontdekken dat ongelijkheid tussen bevolkingsgroepen het grootst is voor gemiddelde democratische controle. Bij lage controle maximaliseren politici bedrijfsinkomsten door een zo efficiënt mogelijke maar kleine groep producenten to te laten. Bij hoge controle maximaliseren politici de consumptiemogelijkheden van de bevolking door alle toetredingsbarrières te verwijderen. Bij zowel lage als hoge democratische controle is de efficientie van ondernemers dus oorslaggevend bij toetreding. Alleen bij een gemiddeld democratisch gehalte, wanneer efficientie niet cruciaal is, is toetreding ongelijk voor verschillende bevolkingsgroepen. Daarnaast is totale toetreding lager met een meer gesegmenteerde bevolking.